

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

47° jaargang • nr. 85 • ZOMER 2021

Het ruisen van een sterke wind
vervult het huis der vromen
de vuur'ge tongen dalen neer:
de Trooster is gekomen.
De ongeschoolde mond getuigt
in vreemde taal: de hemel juicht,
het aardijk is verwonderd.

Een ieder in zijn eigen taal
verneemt Gods grote daden.
Gods Rijk begint met zegepraal
en satans macht lijdt schade.
D'apostelstem doet luid verstaan:
de kracht van Jezus' werk vangt aan.
De zwakken worden helden.

Komt, zingen wij een vreugdelied
die trouwe God ter ere,
Die ons Zijn Geest op aarde liet,
dat Die ons troost' en lere.
Hij, van onz' erf'nis 't onderpand,
voer' ons naar 't heerlijk Vaderland,
dat w' in 't geloof aanschouwen.

Halleluja! o welk een heil
wilt Gij ons, zondaars, schenken.
Geef, dat Uw Heil'ge Geest ons leidt
in werken, bidden, denken.
Hij maak' ons hart steeds meer bereid
voor Jezus' komst in heerlijkheid
O God, hoor onze zangen!

BUNDEL 30, VERZEN 1-4

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Vanderperk Groep
Groot-Ammers

ISSN 1568 - 3419

Waak op, gij geest der oude helden!

J.L.M. Straetemans

De uitstorting van de Heilige Geest ging gepaard met uiterlijke, zichtbare tekenen: 'een geluid als van een geweldig gedreven wind', 'tongen als van vuur' en 'het spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken' (Hnd.2: 2,3,4). De reacties op deze uitstorting varieerden (toen en nu) van verwondering: 'Wat wil dit toch zijn?' (Hnd.2:12) tot spottend: 'Zij zijn vol zoete wijn' (Hnd.2:13). Petrus legt in zijn rede echter uit dat er geen sprake is van dronkenschap maar van het vervullen van de door de profeet Joël gesproken woorden: 'En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien; Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten' (Jo.2:28-29). De voorzeggingen in het Oude Testament wijzen op de Leraar, de Meester, de Rabbi: Christus, en op Zijn grote verlossingswerk waarvan en waarin wij wezenlijk onderwezen worden in het Nieuwe Testament. Pas na Zijn lijden, sterven, opstanding en Hemelvaart schonk Christus de Heilige Geest inwonend zo

lezen we in het Evangelie naar Johannes: 'En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was' (Jh.7:39). Onder het oude verbond vond blijvende inwoning niet plaats. De heiliging van de menselijke natuur was toen nog niet mogelijk, omdat de Zoon nog niet in het vlees gekomen was. Eerst moesten de zonden van de wereld verzoend, de macht van de duisternis overwonnen, en het lijden van de Hogepriester volbracht worden. Pas na de verzoeningsdood en opstanding van Christus kon Hij de woorden spreken 'Ontvangt de Heilige Geest' (Jh.20:22). Nu pas kon Deze in Zijn volheid op de gemeente, die in Christus is, nederdalen. Haar door Zijn tegenwoordigheid heiligen en in haar Zijn woning maken

Wees geduldig

Al eerder in het genoemde hoofdstuk 2 van het boek Joël lezen wij: 'En gij, kinderen van Sion! Verheugt u en zijt blijde in den Heere, uw God; want Hij zal u geven dien Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u den regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden regen in

de eerste maand' (Jo.2:23). De kinderen van Sion, hier het beeld van de bruidskinderen, mogen zich verheugen en verblijden in de Heer Die zij mogen kennen als Leraar der gerechtigheid. Hij zal de Zijnen leren, onderwijzen en de regen laten nederdalen. Regen is het beeld van de uitstorting van de Heilige Geest. De Bijbel noemt ons regen en levend water bovendien als het getuigenis van de Heilige Geest bij de prediking van Gods Woord: 'Neig de oren, gij hemel, en ik zal spreken; en de aarde hore de redenen mijns monds. Mijn leer druip als een regen, mijn rede vloeie als een dauw; als een stofregen op de grasscheutjes, en als druppelen op het kruid' (Dt.32:1-2).

Regen is het beeld van de zuivere leer van Christus, van geestelijke zegeningen, in het bijzonder van de Heilige Geest en Zijn gaven. In de brief van apostel Jakobus (Jk.5:7-11) worden wij opgeroepen geduld te hebben. Geduldig wachten op de verschijning van de Heer, bij tegenspoed, in het lijden. Geduld is het vermogen maar ook de bereidheid om rustig af te wachten. Geduldig dragen en verdragen tot dat grote moment waarnaar uitgezien of wat verwacht wordt. Vers 7 wijst op het geduldig wachten op de komst van de Heer. Wachtend als de landman die de kostelijke vrucht van het land verwacht waar de vroege en de spade (late) regen aan voorafgaat. Dus de regen van het na- en het voorjaar. In vers 8 wordt gesproken over de lankmoedigheid en het

versterken van het hart verwach-
tende de (toe)komst van de Heer. Voor ons betekent dit geduld oefenen en sterk zijn in het geloof en moed houden wat er ook gebeurt want Zijn komst is nabij.

Dat de profetie van Joël (Jo.2:28-29) in vervulling is gegaan kunnen wij begrijpen als we wat dieper ingaan op de regen zoals we die kennen in het natuurlijke leven. De vroege regen begint in Israël in het midden van oktober. Dus als na een warme zomer sprake is van uitgedroogd land. De overvloedige regens maken het land geschikt om te zaaien, te ontkiemen en is onmisbaar voor de uitgedroogde aarde en voor het gedijen van het uit te strooien zaad. Daarna breekt de winter aan en als er in het voorjaar geen regen zou vallen zou de in het veld staande oogst vernietigd worden. Daarom begint in Israël in maart de late of spade regen die dient om alles opnieuw te bevochtigen en tot volle wasdom te brengen. De oogst wordt derhalve tot rijpheid gebracht, geholpen door de regenval en de zonneshijn. In geestelijke zin houdt dit in dat de uitstorting van de Heilige Geest in de begintijd van de kerk de vroege regen was. In de wereldakker kon het zaad van het Evangelie gezaaid worden en tot ontkieming komen. Maar in de tijden van geestelijke dorheid (te vergelijken met de winter) dreigde alles verloren te gaan. Omstreeks 1830 leek het door geestelijke droogte en dorheid dat de oogst op de akker verloren zou gaan. In die tijd

werd er echter veel gebeden of de Heer Zijn werk wilde herstellen en Zich wilde openbaren. Bij vernieuwing werd de Heilige Geest uitgestort en een grote vruchtbaarheid gezien. De kerk van Christus, en de leer daaraan verbonden, zou hersteld worden zoals Hij deze had geschonken en ingericht. Deze hernieuwde uitstorting van de Heilige Geest in ca. 1830 is de spade of late regen. 'Zo zijt dan lankmoedig, broeders, tot de toekomst des Heeren. Ziet, de landman verwacht de kostelijke vrucht des lands, lankmoedig zijnde over dezelve, totdat het den vroegen en spaden regen zal hebben ontvangen' (Jk.5:7). De Heer Jezus leert ons: 'Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman' (Jh.15:1). De Heer is vol van geduld en wacht op de kostelijke vrucht van het land op de oogst van de eerstelingen totdat het de vroege en late regen heeft ontvangen.

Juda: waak op, gij geest der oude helden!

Deze oproep is een oproep om ons te vermannen, te ontwakken, op te wekken, te prikkelen.

Waak op, gij geest der oude helden, die op de muur als trouwe wachters staan, die dag en nacht de vijand melden en onvermoeid zijn aanval tegengaan; Wier roep elk volk en land tot luist'ren dwingt, wier prediking elk tot bekering dringt.

Wij allen worden opgewekt voort te gaan, wij worden opgewekt dóór te gaan! Niet wegzinken in benauwdheid, twijfelmoedigheid of zuchten. Wees niet angstig, bevreesd, onrustig of moedeloos. Niet moede of mat en blijf niet nedergeslagen zitten in stof en as. Juda, verman u, waak op, het werk van de Heer gaat door. De Bruidegom komt. Maranatha. •

Hemelvaart

Th. Oudakker

In Handelingen 1 vers 9 staat geschreven: 'En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen, daar zij het zagen en een wolk nam Hem weg van hun ogen'. Ongetwijfeld zullen deze Schriftwoorden in onze gedachten leven op de dag, welke algemeen als de Hemelvaartsdag wordt gevierd. Hemelvaartsdag wordt op vele verschillende wijzen doorgebracht en gevierd. Voor velen is het een vrije dag. Een dag om leuke dingen te doen, zonder dat ook maar één ogenblik de gedachten uitgaan naar de oorsprong van deze dag. De hemelvaart van Christus. Het gaan van Jezus Christus tot de Vader. Velen zullen zelfs de schouders ophalen en zeggen of denken: Hoe kan men zoiets geloven? Dat is immers in strijd met de wetten van de natuur en dus onmogelijk. Juist op deze dag, bij de hemelvaart van Jezus Christus, mochten we de bevestigende stem van de Heere God vernemen betreffende de grote belofte door Jezus aan Zijn discipelen gegeven: 'In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen, anderszins zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden. En zo wanneer Ik henen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij óók

zijn moogt waar Ik ben' (Jh.14:2-3). Reeds tijdens de omwandeling van de Heer met de Zijnen spreekt Hij van Zijn heengaan tot de Vader, maar ook over Zijn wederkomst. In Handelingen 1 (de verzen 4-11) lezen we van twee hemelboden, welke tot de verslagen discipelen spreken: 'Wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal also komen, gelijkewijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren'. De woorden door Jezus Christus tot Zijn discipelen gesproken (Jh.14:1-3) worden hier, na Zijn hemelvaart, door de Vader bevestigd. En zullen nu zij, die in Christus geloven als de Zoon van God, zittende aan de rechterhand des Vaders, niet verlangend uitzien naar het ogenblik dat deze belofte vervuld zal worden en zij met Hem verenigd zullen opvaren tot God de Vader in de hemel?

Machtige boodschap

Over dit verlangen schrijft apostel Paulus aan de Thessalonicensen (1Ts.4:13-18). Daarom zullen wij op deze feestdag niet alleen naar boven staren, maar wij zullen deze dag benutten om te overdenken wat in Gods Woord betreffende Christus en Zijn heilswerk aan ons is geopenbaard. Hij, de Heilige,

heeft Zijn plaats bij de Vader verlaten om onder zondige mensen te vertoeven. Om de mens bekend te maken met het ene nodige om in deze wereld van onvrede, oorlog en geruchten van oorlog, toch vrede in het hart te kunnen smaken. Dat deze innerlijke vrede verband houdt met Christus' opstanding uit de dood, blijkt reeds aan de avond van de opstandingsdag als Jezus, binnenkomende door gesloten deuren, tot de Zijnen spreekt: 'Vrede zij ulieden!' (Jh.20:19) Dit waren geen loze woorden. Neen, voor de volgelingen van Jezus, welke Hem na Zijn kruisdood als de uit de dood verrezen Heiland mochten aanschouwen, zou het in de volle betekenis van het woord waarlijk vrede zijn. Stonden zij bij het kruis verslagen en bij het ledige graf teleurgesteld. Thans, nu Hij als Verrezene Zich aan hen bekendmaakte, was alle ongeloof en klein geloof geweken en wisten zij: 'Deze was waarlijk Gods Zoon'. En toch: ook nu nog zou blijken, hoe weinig zij Hem hadden begrepen, want naast hun blijdschap Hem weer in hun midden te hebben en hun gesterkt geloof in Hem, kwam ook weer de gedachte aan een aards koninkrijk en een verlossing van het Romeinse juk. Wij zien dit als de Heer tot hen spreekt dat zij van Jeruzalem niet zullen scheiden, maar verwachten de belofte des Vaders. En dat zij zullen worden aangedaan met kracht uit de hoogte (Lc.24:49). En toch blijkt weer hoe zij hierbij aan aardse verhoging, aan aardse macht denken. Want zo lezen we:

'Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Here, zult Gij in deze tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?' (Hnd.1:6). Heel duidelijk blijkt hier, hoe moeilijk het is voor de natuurlijke mens, om geestelijke zaken te kunnen verstaan of te kunnen aanvaarden. Zij, die zó dicht bij Jezus verbleven en lessen van Hem mochten ontvangen, konden zich niet boven de aardse en stoffelijke omstandigheden verheffen. Zelfs nu niet, terwijl zij wisten dat hun Heer uit de dood was verrezen. De gedachte aan het hogere leven moest het doel zijn voor hen die, door Christus, God als hun Vader hadden leren kennen. Christus, als de Zone Gods heeft ons de Vader geopenbaard, niet alleen als Zijn Vader, maar ook als onze Vader. Tot Maria Magdalena sprak de verrezen Heer: 'Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader, maar ga heen tot Mijn broeders en zeg hun: Ik vare op tot Mijn Vader en tot uw Vader, en tot Mijn God en uw God' (Jh.20:17). Wat een machtige boodschap. Niet alleen voor de discipelen, maar ook voor allen, die door hun woorden in Hem zullen geloven. Denken wij altijd aan die boodschap? Of zijn er ook bij ons vaak andere zaken, die ons meer in beslag nemen? Maar ook dan, wanneer die andere zaken ons in beslag nemen, zal de gedachte dat wij God kennen als onze Vader, en Christus zittende aan Zijn rechterhand, ons weer de kracht geven om ons boven het stof te verheffen. Uit en door onszelf zal dit niet mogelijk zijn. Doch nu komt een tweede betekenis

van de hemelvaart en hetgeen daarvan door de Here Jezus Zelf gesproken is in al haar grootheid tot openbaring. Door de hemelvaart zou ook de belofte van Christus in vervulling gaan: 'Het is u nut dat Ik wegga, want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen, maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden' (Jh.16:7) en 'Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, zal Hij u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen' (Jh.16:13-14).

Verlangend uitzien

De belofte van de Trooster, de Heilige Geest, is dus verbonden aan de hemelvaart van de Heer. Wat de discipelen tijdens hun verblijf bij en met de Meester niet konden verstaan, zou hun na het ontvangen van die Heilige Geest duidelijk worden. De verdere geschiedenis van de kerk van Christus toont ons duidelijk, dat waar men zich door die Geest liet leiden, men ook de kracht ontving om van Hem te getuigen en voor Hem te lijden. Het leven van de eerste apostelen is daarvoor een zeker bewijs en ook later zijn er gelovige helden geweest, welke gestreden hebben voor de eer van Jezus Christus en Zijn kerk. Zo worden wij door de Hemelvaartsdag ook bepaald bij wat de Heer daarmee wilde schenken, namelijk de Heilige

Geest inwonend en blijvend bij ons te kunnen hebben. En zeker, zo wij dit steeds trachten te overdenken, zal het ons de kracht geven om ons boven 'de aardse zaken', te verheffen. Van de discipelen lezen wij in het Evangelie van Lucas, dat zij met grote blijdschap naar Jeruzalem terugkeerden (Lc.24:52). De boodschap van de hemelboden had hun geloof weer versterkt. Zeker zal het hun opnieuw bepaald hebben bij de gesprekken die de Heer met hen over Zijn wederkomst heeft gevoerd. Nu bleven zij niet meer bepaald bij het heden: dat Christus van hen was heengegaan. Nee, nu gingen de gedachten ook uit naar de toekomst, naar de belofte: Hij zal wederkomen, zoals dit door de hemelboden was bevestigd, juist op het ogenblik, dat Hij van hen was heengegaan. Zo lang Hij vertoeft, zullen zij getroost en versterkt worden door de door Hem beloofde Trooster. Zij zullen geen wezen gelaten worden, want de Vader en de Zoon zullen nu in hen leven door de Heilige Geest. Deze overdenkingen zullen mede reden zijn geweest, waardoor zij met blijdschap terugkeerden naar Jeruzalem. En is het niet voor allen die geloven in de Christus der Schriften een reden om blij te zijn, ook nu? Geeft ook nu het uitzien op de belofte van des Heren wederkomst niet de ware geloofsblijdschap, naast de behoefte om Hem te eren en te dienen? Ja, zeer zeker. Al vele geslachten hebben hierop vertrouwd en gehoopt en het toch niet mogen aanschouwen, waardoor vertwijfeling is ontstaan.

Zoals in het begin van dit artikel is aangehaald, heeft ook grote onverschilligheid zich geopenbaard betreffende de hemelvaart en wederkomst van de Heer. Daarnaast mogen wij zien, hoe de Koning der kerk waakt over hen die Hem in waarheid naar de Schriften willen dienen. Aan hen heeft God Zich, nu bijna twee eeuwen geleden opnieuw geopenbaard en, na ernstige gebeden en bidstonden, de spade regen doen nederdalen. Hierdoor zijn de gaven van de Heilige Geest opnieuw openbaar geworden. Opnieuw herleven ook de gedachten aan hetgeen bij de hemelvaart heeft plaatsgevonden. Door ernstig onderzoek van Gods Woord, daarbij geleid door de Heilige Geest, heeft apostel

F.W. Schwartz een verklaring mogen ontvangen van 'het Boek der Openbaring van Jezus Christus', aan Johannes gegeven. Hierdoor is de geschiedenis van de kerk van Christus door alle eeuwen heen ons geopenbaard en vinden wij de hoge zin en verheven betekenis van de wederkomst des Heeren verklaard. Daar zien wij het zielsverlangen van de bruidsgemeente om, met haar Bruidegom verenigd, op te varen tot God en later weder te keren met Hem, als het rijk der heerlijkheid zal aanvangen. Laat ons ook deze dingen overdenken op Hemelvaartsdag en ons verlangen zich uiten, ziende op het lijden van het ganse het schepsel, in de bede: 'Kom Heer Jezus, ja kom haastig!' •

Nieuws uit Georgië

B. Mamasakhlisi

Het is een eer onze broeders en zusters te informeren over de gemeentes in Georgië. Onze bijeenkomsten worden elke week in Tbilisi gehouden en aan het einde van elke maand in het dorp Sasireti. Uitzonderingen zijn de bijzondere feestdagen, zoals het Kerstfeest en Pasen, wanneer ik Sasireti vaker bezoek. Voordat ik deze brief schreef, sprak ik met de gemeenteleden in beide plaatsen

en vroeg hen om hun mening te geven en deel te nemen aan het samenstellen van de inhoud van deze brief. Beide gemeentes spraken de wens uit dit te doen en namen hieraan actief deel. In het bijzonder hebben de gemeenteleden van Sasireti de wens geuit om in de nabije toekomst meerdere keren per maand bijeenkomsten te houden, omdat ze vinden dat eens per maand samenkomen te

weinig is. Het zou beter zijn om het aantal bijeenkomsten te verhogen tot minstens twee keer per maand. Zoals bekend is er in november 2016 een stuk grond aan de kerk in Georgië geschonken. De grond ligt op 6 kilometer van Sasireti, in een groot landelijk centrum in Akhalkalaki, dat 7 dorpen omvat. Het is gelegen in het centrum van Akhalkalaki en heeft een oppervlakte van 245 vierkante meter. Dit land werd geschonken om na een bepaalde tijd een kleine kerk op te bouwen, zodat ons wettelijk geregistreerd kerkgenootschap haar officiële adres in Georgië heeft. Dit is wettelijk verplicht in Georgië. Net als andere kerken zullen wij dan ons aanbiddingscentrum hebben. Onze gemeenteleden zijn overeengekomen een bijdrage te leveren aan de uitvoering van dit idee. De gemeenteleden in Tbilisi zijn het erover eens dat als dit idee wordt uitgevoerd, het mogelijk zal zijn om gezamenlijke bijeenkomsten te houden tijdens de grote feestdagen, daar het mogelijk is om vanuit Tbilisi in 45-50 minuten naar Akhalkalaki te reizen. Bovendien zullen wij door de bouw van deze kerk in de toekomst ook de leden van de gemeente Kaspi kunnen ontvangen. Deze wensen lid van onze gemeente te worden. Er is grote interesse in ons kerkgenootschap, zowel in Akhalkalaki als in de aangrenzende dorpen. Door het feit dat het dorp Sasireti, waar we een gebouw huren, op enige afstand van Akhalkalaki ligt, kunnen veel mensen niet deelnemen aan de samenkomsten. Als de kerk wordt gebouwd, zal

onze gemeente al minstens drie gemeenschappen hebben (Tbilisi, Sasireti en Akhalkalaki). En in Akhalkalaki hoeven we niet langer huur te betalen voor een gebouw, als wij een gebouw in eigendom hebben.

De weg van behoud

Wat betreft de geestelijke toestand van onze gemeente wil ik u zeggen dat, ondanks de grote uitdaging die de hele wereld is aangegaan met het coronavirus, onze gemeente niet geschokt is. Word niet depressief en verlies de hoop in Jezus Christus niet, omdat wij de komst van Jezus verwachten. Hoewel er wel eens situaties van 'paniek en wanhoop' waren, konden we elkaar ondersteunen om het geloof van en met elkaar te versterken. Wat betreft het fysieke, dagelijkse leven van de gemeente, moet ik u meedelen dat de situatie in Georgië erg moeilijk is. Zowel in het algemeen, maar ook op specifieke onderdelen. Zelfs een programma om te vaccineren is nog niet goedgekeurd. Gelukkig is er niemand in onze gemeentes besmet met het coronavirus, maar elke dag raken er duizenden mensen in Georgië besmet. Het dodental is zo hoog dat mij is gevraagd naar het standpunt van onze kerk omtrent vaccinatie en of onze broeders en zusters de vaccinatie in Nederland hebben gekregen. Wij zijn zeer verheugd dat de Heilige Geest ons de weg heeft gewezen naar de Nederlandse broeders en zusters, waardoor wij kennis mochten maken met het werk van de Heer. U heeft al rui-

me ervaring in het geloofsleven door de arbeid van o.a. apostel F.W. Schwartz die u destijds op het pad naar Jezus Christus heeft gebracht. Dit pad is zeker niet gemakkelijk geweest, want de macht van het kwaad is altijd in strijd met de Gever van het goede. Maar met de leiding en besturing van de Heer Zelf door de werking van de Heilige Geest bent u behouden geworden in het allerheiligst geloof. En bouw uw geloof verder op de leer van Jezus Christus. Het allerbelangrijkste, naar onze mening, is het feit dat u niet in een positie komt waarbij u zich als gelovigen afzondert van anderen. Volg de oproep van Jezus Christus die alle mensen kennis wil laten maken met Zijn liefde en genade. 'Gaaf dan heen, onderwijst al de volken, hen dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen' (Mt.28:19-20). Onze gemeenteleden voelen en zien uw geestelijke steun voor ons (en niet alleen in geestelijke zin) als de relatie met een familielid en als echte steun van een oudere tot een jongere broer. Wij geloven dat u en wij elkaar liefhebben in en door Christus, zoals het Evangelie leert: 'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Mt.22:39). Nog altijd zijn wij dankbaar dat God Zijn zonen op ons pad gebracht heeft die ons verder konden onderwijzen. Wat betreft de innerlijke en geestelijke situatie van onze gemeente, zou ik u willen zeggen dat in

toenemende mate de werking van de Heilige Geest wordt ervaren. We voelen dat God een positieve invloed op ons heeft en ons door de Heilige Geest veel geestelijke kracht geeft. Onze gemeente wordt steeds meer overtuigd van de juistheid van haar keuzes. We hopen dat binnenkort meer mensen zullen leren over de leer van de Hersteld Apostolische Zending-kerk en daardoor de weg naar God zullen vinden.

Voortgang in het werk

Georgië is een streng en traditioneel land. In termen van religie is orthodoxie in feite de officiële religie van het land. Maar wij hebben onze plaats in ons land kunnen vestigen. Dit was natuurlijk niet echt gemakkelijk, omdat we veel tegenstand van de staat kregen toen we ons kerkgenootschap officieel gingen registreren. De staat kon niet weigeren om ons te registreren, omdat Georgië lid is van de Raad van Europa en verplichtingen heeft jegens alle religieuze gemeenschappen. Maar regeringsfunctionarissen waren wanhopig op zoek naar allerlei excuses om ons ervan te weerhouden ons te registreren. Toen we deze eerste fase met succes hadden overwonnen rees de tweede kwestie, die betrekking heeft op de houding van de bevolking ten opzichte van ons. Ik wil u zeggen dat de meerderheid van de bevolking onder invloed staat van de Georgisch-orthodoxe kerk, die andere religies niet kan tolereren. Het kan ook zo zijn dat religieuze verenigingen haar parochie actief

opzetten tegen andere religies. Hier werd zelfs over gesproken tijdens de zittingen van de Raad van Europa. Daarnaast zijn er extremistisch orthodoxe groepen die actief optreden tegen verschillende religieuze groepen. Hierbij valt te denken aan valse informatie m.b.t. religieuze bijeenkomsten, verstoring van gebeden etc. Opgemerkt wordt wel dat het aantal (ernstige) incidenten de afgelopen jaren is afgenomen. Onder de bevolking blijft wel de gedachte dat orthodoxie de enige juiste religieuze 'manier' is. Hierdoor beschouwt men andere kerkelijke verenigingen als religieuze sekten. Maar er is nog een andere trend in Georgië: het aantal atheïsten

groeit sterk. Veel mensen, die alleen formeel op de lijst van leden van de orthodoxe kerk stonden (vanaf hun geboorte), hebben alle banden met de kerk verbroken en velen van hen werden atheïst. Een klein deel verhuisde naar andere kerken. Dit is tegenwoordig helaas de situatie in Georgië, waardoor ons werk bemoeilijkt wordt. Maar ondanks alles zijn wij blij met de voortgang door de hulp van God.

Dit is wat ik u namens de gemeenten wilde schrijven, broeders en zusters. Ik wil u nogmaals bedanken voor alles en u veel voorspoed wensen. Met grote broederlijke liefde, namens de gemeenteleden in Georgië. •

De brief van apostel Judas

R.C. Boekhout

Opmerkelijk genoeg wordt er niet zoveel geschreven over de brief van apostel Judas, terwijl deze brief toch ook voor onze tijd een bijzondere betekenis heeft. Als er over geschreven wordt gaat het vaak over de vraag wie nu precies de brief geschreven heeft. De Schrift leert ons dat wij ons hier helemaal niet druk over hoeven te maken en vermaant ons als volgt: 'Noch zich te begeven tot fabels en eindeloze geslachtsrekeningen, welke meer twistvragen voortbrengen dan stichting Gods, die in het geloof is' (1Tm.1:4). Zie ook de brief aan Titus (hst. 3:9). Belangrijker en relevanter is de brief die deze Judas als getuige van de Heer heeft geschreven. Hierbij wordt opgemerkt dat het om een algemene brief gaat, d.w.z. gericht aan alle gelovigen van die tijd. Andere brieven in het Nieuwe Testament zijn gericht aan gemeentes, regio's of personen. De apostel roept de gelovigen op om te strijden voor het geloof dat hen bekendgemaakt is en hieraan vast te houden. Achtergrond hiervan is dat er mensen in de gemeente zijn die zich bezighouden met ontucht of losbandigheid en de Heer Jezus verloochenden, d.w.z. Zijn bestaan ontkennen en ontrouw aan Hem zijn geworden.

Judas neemt hier een scherpe positie in en geeft aan dat zij al tot het oordeel toegeteld kunnen worden. Hiermede geeft hij aan dat een dergelijk handelen en spreken zeer verwerpelijk is.

Een haastig oordeel

Dit blijkt ook uit de voorbeelden die de apostel geeft als het gaat om het oordeel. Zo verwijst hij naar het volk van Israël dat door de woestijn trok en waarbij sommigen morden en het niet geloofden: 'Daarna sprak de Heere tot Mozes en tot Aäron, zeggende: Hoe lang zal Ik bij deze boze vergadering zijn, die tegen Mij zijn murmurerende? Ik heb gehoord de murmuringen van de kinderen Israëls, waarmee zij tegen Mij zijn murmurerende. Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere, indien Ik u zo niet doe, zoals gij in Mijn oren gesproken hebt! Uw dode lichamen zullen in deze woestijn vallen; en al uw getelden, naar uw gehele getal, van twintig jaren oud en daarboven, gij, die tegen Mij gemurmureerd hebt' (Nm.14:26-29). Ook Sodom en Gomorra worden als voorbeeld gesteld voor de gelovigen 'gelijk de omkering van Sódóm en Gomórra, Adama en Zebóim, die de Heere heeft omgekeerd in Zijn toorn en

in Zijn grimmigheid...' (Dt.29:23b). Dit omdat zij het verbond van de Heere, de God van hun vaderen verlaten hadden. Judas geeft aan dat degenen die zich bezighouden met ontucht en losbandigheid het vlees bezoedelen (verontreinigen). En dat zij met de ontkenning cq. verloochening van de Heer Zijn heerschappij verachten, dat wil zeggen Zijn Godheid, en afdoen aan 'de Heerlijkheden', dat is het werk en de majesteit van de Heer. Echter: zij lasteren hetgeen zij niet kennen, en zij oordelen op basis van hetgeen zij weten vanuit het natuurlijke leven. Hoe vaak zien we dit juist in deze tijd niet terugkomen? Dezen zijn ons tot voorbeeld gesteld en apostel Judas verwijst naar het handelen van Kaïn die zijn broer Abel dood sloeg, maar ook naar Bileam die uit begeerte naar loon (2Pt.2:15) zich aan het gerechtigheid wilde overgeven, hetgeen God verhinderde. Ook wordt Korach genoemd die zich verzette tegen de door God gestelde leidsmannen en zelf het priesterschap ambieerde (Nm.16:1-3, 10). Ook hier was er sprake van een haastig oordeel (Nm.16:30-34). De apostel gebruikt krachtige termen over degenen die in het natuurlijke en geestelijke leven verkeerde wegen bewandelen. Zo worden zij schandvlekken genoemd die zichzelf weiden (en dus niet bezig zijn met degenen die hen omringen), woeste golven van de zee, dwaalsterren die handelen naar de begeerlijkheden van het vlees. Allen hebben hiermee te maken (gehad) zo leren we uit de brief van apostel Paulus aan de

gemeente te Éfeze: 'Onder welke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden van ons vlees, doende de wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen; Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus...' (Ef.2:3-5a). Degenen die de leer der ongerechtigheid verkondigen en de Heer en Zijn werk loochenen zijn waterloze wolken (dus niet het getuigenis van de Heilige Geest hebben) of waterloze fonteinen (2Pt.2:17), waarbij ook Petrus over het oordeel schrijft: 'Want zij, zeer opgeblazen ijdelheid sprekende, verlokken, door de begeerlijkheden des vleses en door ontuchtigheden, degenen, die waarlijk ontvlucht waren van hen, die in dwaling wandelen...' (2Pt.2:18). Het is opmerkelijk dat zo snel na stichting van de nog jonge gemeenten de waarschuwing van de apostel al aan hen gericht moest worden. Dit toont wel aan dat het geestelijke verval snel kan optreden. Uit andere brieven in het Nieuwe Testament leren we eveneens dat al snel kwade zaken konden plaatshebben waarvoor de gelovigen gewaarschuwd werden. De brief van Judas waarschuwt voor het feit dat er in de laatste tijd spotters zullen zijn die naar hun eigen begeerten zullen wandelen. Deze hebben echter de Geest niet (vs.19; zie ook 1Kor.2:14). In de

jaren (en eeuwen) die achter ons liggen hebben we deze woorden in vervulling zien gaan. In de tijd waarin wij nu leven is het geestelijke en morele verval eigenlijk niet eens te beschrijven. Hierbij zien wij sommige zaken met open mond aan. Het normale is abnormaal geworden en het abnormale wordt als normaal ervaren.

Volharden tot de bazuinen klinken

Het loon zal straks groot zijn voor degenen die Hem navolgen: eeuwigdurende en volmaakte gelukzaligheid die wij nu nog niet goed kunnen begrijpen. Tegenover loon staat echter ook een oordeel. Judas schrijft hier het volgende over: 'En van dezen heeft ook Henoch, de zevende van Adam, geprofeeteerd, zeggende: Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen; Om gericht te houden tegen allen, en te straffen alle goddelozen onder hen, vanwege al hun goddeloze werken, die zij goddeloos gedaan hebben, en vanwege al de harde woorden, die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben' (vs.14-15).

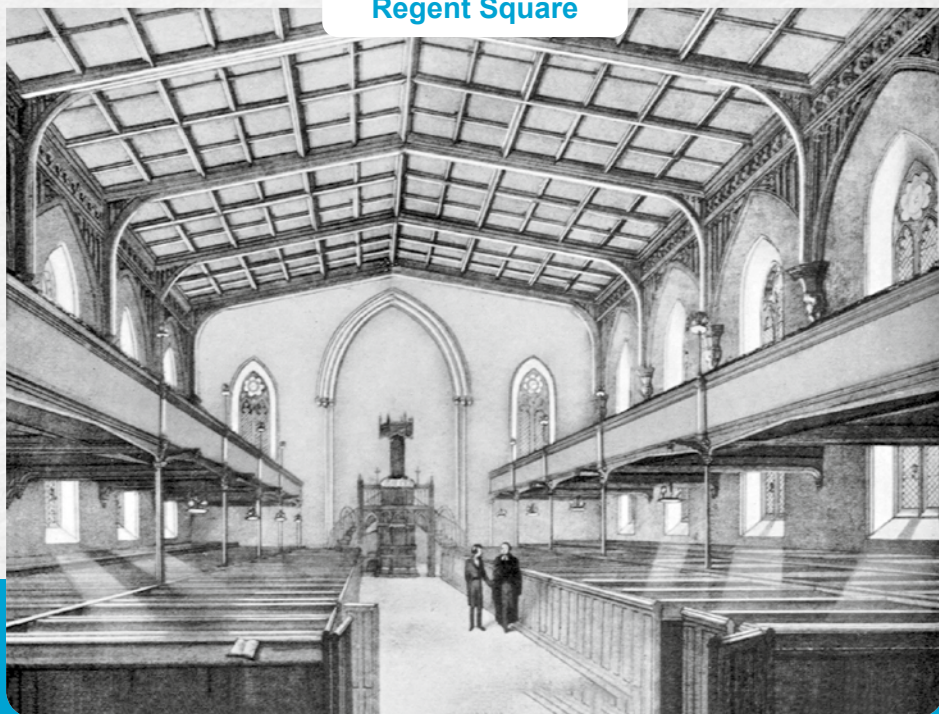
De komst van de Heer met Zijn heiligen bij de aanvang van het rijk der heerlijkheid, en waarmee ook de vernietiging van het antichristelijke rijk zal aanvangen, is nog in de toekomst verborgen en tot dat moment zullen dus nog zaken plaatshebben waartegen wij ons dienen te wapenen en waarvoor apostel Judas een aantal concrete aanwijzingen geeft. In vers 20 worden

twee zaken genoemd: '...bouwt gij uzelf op uw allerheiligst geloof, biddende in de Heilige Geest'. Het gebed spreekt voor zich en is de adem van het geloof. Het zgn. opbouwen wordt ook wel stichten genoemd. Als belangrijkste aspect voor het stichten of opbouwen wordt de liefde genoemd (1Kor.8:1). Het betrachten hiervan is dus een voorwaarde. Leef in de verwachting van de ontferming van en door de Heer Jezus. Zoals Hij de Barmhartige was dienen wij ons ook te gedragen ten opzichte van degenen die twifelen of zwak zijn. Weest zwak met de zwakken leert apostel Paulus ons (1Kor.9:22). Juist in deze tijd zijn de spotters volop aanwezig die naar hun eigen goddeloze begeerten wandelen (vs. 18), zij roepen: 'En zeggen: Waar is de belofte van Zijn toekomst? Want van die dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alsoz gelijk van het begin der schepping' (2Pt.3:3). Ondanks het feit dat het de taak is van de gelovigen om te trachten hen nog als brandend hout uit het vuur te trekken (Zach.3:2), is het van belang afstand te houden en zelfs afschuw te hebben van verkeerde zaken (vs.23), d.w.z. datgene waarmee het kleed verontreinigd is. Laten wij volharden in de leer en de liefde zoals deze ons door de Heer is geleerd. Hij Die ons zal behoeden voor struikelen en de wil heeft om ons onberispelijk te doen staan voor Zijn heerlijkheid in grote vreugde en blijdschap. Laten wij in liefde en eenheid als gewaar-schuwde kinderen Gods optrekken naar dat grote moment. •

Hieronder een schets van het interieur van de kerk op Regent Square. De capaciteit van deze kerk bedroeg ca. 2500 personen. Dominee Edward Irving schreef, dat elke morgen in de herfst in het jaar 1831 er maar liefst 1000 personen aanwezig waren bij de dienst om half zeven in de ochtend. Dit kerkgebouw was tot stand gekomen door giften van personen uit allerlei kerkgenootschappen. De inrichting van de dienst was volgens de uitgangspunten van de Schotse kerk. Dit was door de heer E. Irving bedongen bij de bouw. De Geest des Heren openbaarde Zich hier opnieuw zoals in de tijd van de eerste 12 apostelen. De kerkvoogden, die moesten zorgen voor de stoffelijke zaken, hadden hier moeite mee en wilden niet langer toestaan dat de Geest in de gemeente sprak. Uiteindelijk zou dit ertoe leiden dat de gemeente in 1832 zou verhuizen naar een kerkgebouw in Newmanstraat.

Regent Square

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres:

J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem